

עפ"ת 39821/12/22 - יפתח קלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 39821-12-22 קלי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10157164848
בפני כבוד השופטת רונית בש
המערער יפתח קלי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. מונח לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת סיגל דבורי) (להלן: בית משפט קמא), שניתנה בתיק תת"ע 10682-06-22 ביום 1/12/22. בית משפט קמא דחה בהחלטתו את בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 4/9/22, אשר במסגרתו הורשע בביצוע עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה והוטל עליו קנס בסך 300 ₪.

החלטת בית משפט קמא

2. בהחלטתו ציין בית משפט קמא את עברו התעבורתי העשיר של המערער הכולל בחובו 50 הרשעות קודמות, כמו גם את עתירת המשיבה בטיעוניה לעונש להשתת עונש של פסילה מותנית וקנס מעל קנס הברירה שהינו 250 ש"ח.

3. בית משפט קמא ציין בהחלטתו, כי מאישור המסירה אשר צורף לתגובת המשיבה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו העדכנית של המערער במשרד הפנים וחזר מסיבת "לא נדרש". עוד צוין כי מעיון באישור המסירה אשר על בסיסו ניתן פסק הדין עולה כי ביום 15/6/22 נמסר דבר הדואר, המהווה זימון לישיבת ההקראה, עבור המערער, בכתובתו במושב רמות בצירוף מספר הבית והמיקוד. בית משפט קמא קבע כי המערער לא הפריך את חזקת המסירה כדין במקרה זה. הוטעם כי אין בבקשה טענה לפיה לא קיבל המערער את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ואין לבקשה תימוכין לביסוס העדר מסירה מאת נגד דואר.

4. אשר לחשש לעיוות דין, קבע בית משפט קמא, כי העונש שנגזר על המערער הולם את נסיבות האירוע מה גם שעמדת המשיבה להחמיר עמו נדחתה. צוין כי חרף עברו התעבורתי העשיר של המערער, הושת עליו קנס בסך 300 ₪ הגבוה אך בסכום של 50 ₪ מהקנס המקורי.

נימוקי הערעור

5. המערער טוען בערעורו כי לא צוין באישור המסירה "לא נדרש" כפי שטוענת המשיבה. המערער צרף להודעת

הערעור מכתב ממזכירות הישוב רמות מיום 18/12/22, ולפיו ביום 8/9/22 לא הגיע למזכירות הישוב דבר דואר רשום למערער ובו ברקוד 8281751347480. נטען ע"י המערער כי לא התקבלה על-ידו כל הודעה בדבר הזימון למשפט.

6. עוד טוען המערער, כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי בעת הרלוונטית היה חגור בחגורת בטיחות, בניגוד לאמור בדו"ח.

7. בסיכומי של דבר, מבקש המערער לקבל את ערעורו ולתת לו את יומו בבית המשפט.

טיעוני הצדדים בדיון

8. בדיון לפניי היום חזר המערער על האמור בהודעת הערעור. המערער ציין כי דברי הדואר מגיעים למזכירות המושב רמות בו הוא מתגורר וכי מהמזכירות נשלח מסרון המודיע לנמען על קבלת דבר הדואר. לדברי המערער, במקרה דנן הוא לא קיבל כל מסרון ממזכירות המושב וכן לא קיבל את הזימון לדיון בפני בימ"ש קמא.

9. באת כוח המשיבה טענה בדיון כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו המדויקת של המערער, הרשומה במשרד הפנים, תוך ציון מספר תעודת הזהות של המערער. נטען כי אישור המסירה מיום 15/6/22 חזר בציון "לא נדרש". לדברי באת כוח המשיבה, בנסיבות אלו, קמה חזקת המסירה. עוד נטען כי המסמך שצירף המערער להודעת הערעור מטעם מזכירות המושב רמות מתייחס לדבר דואר בתאריך 8/9/22, היינו למועד שאינו רלוונטי נוכח העובד שאישור המסירה במקרה דנן מתייחס למועד 15/6/22.

10. עוד טענה באת כוח המשיבה, בהתייחס לטענת המערער כי חגר את חגורת הבטיחות בעת הרלוונטית, כי המערער בדבריו לשוטרים בעת קבלת הדו"ח אמר "אין לי מה להגיד. אני מצטער. באתי מרמות". המערער טען לעניין זה כי הביע צער אך על כך שבעת האירוע נראה היה לשוטרים כי ניסה להימלט מהם נוכח העובדה שלא עצר את רכבו לבקשתם, וזאת בהיעדר מקום חנייה. המערער אף טען, בניגוד לאמור בדו"ח, כי לא הגיע מרמות אלא מביתה של בתו בכרכור. המערער שב על טענתו כי היה חגור בחגורת בטיחות ותוך כך טען, במטרה להבהיר כי לא ניתן היה להבחין בחגורה שחגר, כי החגורה הייתה צמודה לאזור החזה שלו ולא לכתפו שכאבה.

11. בהתייחס לגזר הדין, טענה באת כוח המשיבה, כי הושת על המערער, אשר לחובתו כ-50 הרשעות תעבורה קודמות, לרבות הרשעה בעבירה דומה, עונש מקל. בסיכומי של דבר, ביקשה באת כוח המשיבה לדחות את הערעור.

דין והכרעה

12. מסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 עולה כי "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

13. הנה כי כן, בבקשתו לביטול פסק הדין שניתן במעמד צד אחד, על המבקש לשכנע את בית המשפט כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, או כי עלול להיגרם לו עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין (ראו: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

14. בהתאם לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, בעבירה כגון זו שבפנינו רואים את ההזמנה למשפט "כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

15. אישור המסירה של הזימון לדיון נושא את התאריך 15/6/22, את פרטי המערער, לרבות מספר תעודת הזהות וכתובתו הרשומה של המערער במשרד הפנים. באישור המסירה הנ"ל צוין כי דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". בנסיבות אלו, חלה בענייננו חזקת המסירה העולה, כאמור, מתקנה 44 הנ"ל. המערער לא הצליח להפריך את חזקת המסירה. כאן אבהיר כי אין רלוונטיות למכתב שנכתב, לכאורה, ע"י מזכירות המושב של המערער בהתייחס לדברי דואר שהתקבלו ביום 8/9/22, שהרי מדובר בענייננו בזימון לדיון ביום 4/9/22, זימון שנשלח, כאמור, בחודש יוני ולא בחודש ספטמבר.

16. כמו כן, לא הצליח המערער לשכנע את בית המשפט כי ייגרם לו עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. המערער טוען, כאמור, כי היה חגור בעת הרלוונטית בחגורת בטיחות. דא עקא, שמעיון בדו"ח עולה כי נסיבות המקרה פורטו היטב. עולה מהדו"ח כי חלון רכבו של המערער (החלון בצדו של הנהג) היה פתוח, וכי השוטר שרכבו עמד בנתיב השמאלי (במקביל לרכבו של המערער שהיה בנתיב הימני), הבחין בנהג שאינו חגור בחגורת הבטיחות וכן כי החגורה הייתה צמודה לדופן הרכב. עוד הובהר בדו"ח כי הראות הייתה ראות טובה באור יום ובמזג אוויר יבש וכי הוסברה לנהג מהות העבירה. מפי המערער נרשמה תגובה המהווה, למצער, ראשית הודאה שכן המערער מסר, כאמור, כי אין לו מה להגיד וכי הוא מצטער.

17. נוכח כל האמור לעיל, משלא הופרכה ע"י המערער חזקת המסירה ומשלא עלה בידי המערער להצביע על עיוות דין שייגרם לו, אם יבוטל פסק הדין, הרי שלא נפל פגם בהחלטת בימ"ש קמא, מה גם שגזר הדין שהושת על המערער מקל בהינתן העובדה שלחובתו הרשעות תעבורה רבות.

18. בסיכומי של דבר, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא את פסק הדין למערער ולמשיבה (פמ"ח פלילי).

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.